

Sygn. akt III AUa 1248/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Gawda
Sędziowie:	SA Krzysztof Szewczak (spr.) SO del. do SA Jacek Chaciński
Protokolant: sekretarz sądowy Krzysztof Wiater	

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2017 r. w Lublinie

sprawy W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o przeliczenie emerytury

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 12 sierpnia 2016 r. sygn. akt VIII U 1264/15

oddala apelację.

Jacek Chaciński Elżbieta Gawda Krzysztof Szewczak

Sygn. akt III AUa 1248/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 30 czerwca 2015 r. odmówił wnioskodawczyni W. S. przeliczenia emerytury na podstawie art. 174 a i art.185 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 748.). W uzasadnieniu decyzji wskazano, że z uwagi na ustalenie emerytury wnioskodawczyni na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, wniosek o przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem okresu opieki nad dziećmi, w wymiarze po 1,3% podstawy wymiaru, nie może zostać uwzględniony. Wynikająca zaś z art. 174 ust 2a ustawy możliwość zaliczenia tych okresów, według wskazanego wskaźnika, dotyczy wyłącznie kapitału

początkowego, uwzględnianego przy ustalaniu emerytury na podstawie art. 26 ustawy, nie ma zaś zastosowania do emerytur ustalonych na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej.

W odwołaniu od tej decyzji skarżąca domagała się jej zmiany i zaliczenia przy wyliczaniu kapitału początkowego okresu zatrudnienia w (...) od 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988r. oraz w P.P.H.U. (...) spółce z o.o. w L. w okresie od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991 r., na podstawie przedłożonej umowy o pracę i zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) oraz wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie zaliczającego jej mężowi R. S. sporne okresy zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji. Podniósł, ponadto, że okres zatrudnienia w P.P.H.U. (...) spółce z o.o. w okresie od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991r. został zaliczony do stażu emerytalnego wnioskodawczyni na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego z dnia 20 maja 2008 r., który zapadł w sprawie VIII U 3124/07. Wydając wskazane orzeczenie Sąd nie rozpatrywał okresu zatrudnienia w (...) w L. od 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 12 sierpnia 2016 r. zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił W. S. prawo do przeliczenia emerytury od dnia(...) z uwzględnieniem do ogólnego stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia w Zakładach (...) od dnia 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. oraz przy uwzględnieniu wysokości wynagrodzeń za okres od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991 r., w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo Handlowym (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, zgodnie z zaświadczeniem o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 8 października 2003 r., w oparciu o wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 86,90%.

Rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach faktycznych i ich ocenie prawnej.

Sąd Okręgowy ustalił, że spór w sprawie sprowadzał się do ustalenia czy okres zatrudnienia w Zakładach (...) w L. od 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. na podstawie umowy agencyjnej, powinien być uwzględniony przy ustalaniu stażu ubezpieczeniowego oraz czy wynagrodzenie za pracę, uzyskane w okresie zatrudnienia w P.P.H.U. (...) spółce z o.o. w L. od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991 r., należy uwzględnić przy ustalaniu wysokości emerytury.

Sąd I instancji podniósł, że W. S. była zatrudniona w Zakładach (...) w okresie od 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. Pracę wykonywała na podstawie umowy o prowadzenie na warunkach prowizyjnych punktu sprzedaży detalicznej, zawartej z nią oraz jej mężem R. S. w dniu 5 marca 1988 r. W ramach wskazanej umowy, wspólnie z mężem, prowadziła punkt sprzedaży detalicznej przy ul. (...) w L..

Prawomocnym wyrokiem z dnia 27 marca 2014r. wydanym w sprawie VIII U 2528/13, Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną przez R. S. decyzję organu rentowego, dotyczącą ustalenia wysokości jego kapitału początkowego i uwzględnił do jego stażu pracy okresy zatrudnienia w Zakładach (...) w okresie od 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. oraz w P.P.H.U. (...) spółce z o.o. w L. okresie od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991 r.

Sąd Okręgowy ustalił, że zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w Zakładach (...) za wskazany okres nie posiada braków formalnych, jest bowiem na nim pieczęć i podpis czytelny dyrektora zakładów M. M.. Sąd I instancji wskazał, iż M. M. złożył oświadczenie (k.217 a.e.), w którym podał, że wnioskodawczyni w powyższym okresie pracowała w zakładzie i uzyskiwała wynagrodzenie, od którego były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne. Obowiązek ubezpieczenia wnioskodawczyni jako agenta wynikał również wprost z treści pkt 5 umowy agencyjnej zawartej w dniu 5 marca 1988r.

Sąd Okręgowy podniósł, że podczas zatrudnienia w okresie od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991r. w P.P.H.U. (...) spółce z o.o. w L. na podstawie umowy o pracę, na stanowisku kierownika sklepu, W. S. pobierała wynagrodzenie za pracę, od którego były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne. Do miesiąca października 1990r. wnioskodawczyni była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych na podstawie deklaracji imiennych, okres ten został przez organ rentowy uwzględniony. Przy ustalaniu wysokości emerytury organ rentowy nie uwzględnił wysokości wynagrodzeń W. S. od miesiąca listopada 1990r. do marca 1991r., z uwagi na rozliczenia bezimienne oraz braki formalne zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 16 kwietnia 2007 r. W ocenie Sądu Okręgowego na

zaświadczeniu, wbrew stanowisku organu rentowego, figuruje pieczętka zakładu pracy – PPHU (...) sp.z o.o. oraz podpis z pieczęcią imienną Prezesa Zarządu, nie zawiera ono więc braków formalnych. Z tych względów zaświadczenie powinno zostać uwzględnione w jako dowód w sprawie uzyskiwanych zarobków, za cały okres zatrudnienia.

Sąd I instancji ustalił, że w sprawie sygn. akt VIII U 3124/07, zakończonej prawomocnym wyrokiem ustalającym wnioskodawczyni prawo do emerytury, Sąd Okręgowy w Lublinie uznał cały okres zatrudnienia wnioskodawczyni w PPHU (...) sp. z o.o. w L. jako okres, za który były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne, doliczając go do okresów składkowych nieuwzględnionych przez organ rentowy.

W ocenie Sądu Okręgowego brak było więc podstaw do nieuwzględnienia spornych okresów przy ustalaniu stażu emerytalnego i wynagrodzeń za pracę przy podstawie wymiaru, co spowodowało, że emerytura wnioskodawczyni została obliczona nieprawidłowo. Na podstawie dokonanego przez organ rentowy hipotetycznego wyliczenia emerytury W. S., niekwestionowanego przez skarżącą, z uwzględnieniem spornych okresów, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia został ustalony na 86,90%

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za zasadne i orzekł jak w wyroku.

Od powyższego wyroku apelację złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.. Zaskarżając orzeczenie w całości skarżący zarzucił:

1) naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 53, art. 174a i 185 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2015, poz. 748) oraz pominięcie przepisów §10 i 20 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. z 2011, poz.1412),

2) sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że wnioskodawczyni udowodniła wysokość wynagrodzenia za okres od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991 r. w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo-Handlowym (...) spółka z o.o. oraz że do stażu pracy wnioskodawczyni należy uwzględnić okres zatrudnienia od 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. w Zakładach (...).

Wskazując powyższe zarzuty skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

Zdaniem organu rentowego Sąd Okręgowy przekroczył granice zasady swobodnej oceny dowodów. Zarzucił, iż bezzasadnie uwzględnił okresu zatrudnienia w Zakładach (...) od 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. z powołaniem się na wyrok z dnia 27 marca 2014 r., w wydany sprawie jej męża R. S., bez przeprowadzenia postępowania dowodowego z akt osobowych bądź zeznań świadków i oparcie się jedynie na wyjaśnieniach wnioskodawczyni i jej męża. Sąd przyjmując jako datę początkową zatrudnienia wskazany w zaświadczeniu z dnia 6 lipca 2007 r. dzień 1 kwietnia 1988 r., nie wyjaśnił rozbieżności z podaną w zaświadczeniu(...)z dnia 28 października 2003 r. datą zatrudnienia na dzień 1 czerwca 1988 r. Wbrew twierdzeniom Sądu I instancji zaświadczenie (...) z dnia 8 października 2003 r, nie spełnia wymogów formalnych, bowiem brak jest na nim pieczętka firmowej oraz podpisu drugiej upoważnionej osoby. Sąd nieprawidłowo powołuje się na zaświadczenie (...) zamieszone na karcie 49v akt rentowych, które obejmuje niesporne okresy i wynagrodzenia uzyskiwane w innej firmie tj. (...) Sp. z o.o. Zaskarżony wyrok powinien więc zostać zmieniony z uwagi na brak w aktach rentowych wnioskodawczyni wiarygodnej dokumentacji poświadczającej wysokość jej zarobków, osiągniętych w spornym okresie w spółce (...) oraz nie budzącego wątpliwości faktycznego okresu pracy w firmie (...).

W odpowiedzi na apelację wnioskodawczyni wniosła o jej oddalenie. Wskazała, że na dowód zatrudnienia jej w PPHU (...) i (...) przedłożyła zaświadczenia potwierdzające zatrudnienie jej w spornych okresach i opłacanie składek do ZUS, podpisane przez prezesa J. S. i dyrektora M. M.. O okoliczności tej świadczą ponadto dokumenty- umowa o pracę zawarta z (...) na okres od 15 marca 1988 r., wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 27 marca 2014 r., uznający te same okresy zatrudnienia do uprawnień jej mężowi, z którym wspólnie pracowała oraz zeznania świadków J. S. – Prezesa Zarządu oraz A. Ż., przesłuchanych w sprawie jej odwołania (sygn. akt VIII U 3124/07).

Na zaświadczeniu(...) z dnia 8 października 2003 r., posiadającym pieczętkę firmową PPHU (...), brak jest podpisu drugiej osoby odpowiedzialnej za sprawy finansowe z uwagi na jej zgon. Wskazując na powyższe, wniosła o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Ustalenia Sądu I instancji i wyprowadzone na ich podstawie wnioski Sąd Apelacyjny w pełni podziela i przyjmuje za własne. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba powtarzania ustaleń faktycznych oraz dokonanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku interpretacji przepisów prawa mających zastosowanie w sprawie niniejszej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1997 r., II UKN 61/97 – OSNAP 1998/3/104 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 1999 r., I PKN 21/98 – OSNAP 2000/4/143, z dnia 9 lipca 2009 r., II UK 374/08 teza 2 - LEX nr 533104).

Chybiony jest zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c., który wyraża zasadę, iż sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Określone w tym przepisie granice swobodnej oceny dowodów może naruszać tylko dowolna ocena zebranego materiału, brak wszechstronnej oceny wszystkich istotnych dowodów lub ich ocena sprzeczna z zasadami logicznego powiązania wniosków z ustalonym stanem faktycznym lub doświadczeniem życiowym (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 4 lutego 1999 r., II UKN 459/98 – OSNAPiUS 2000/6/252; z dnia 5 sierpnia 1999 r., II UKN 76/99 – OSNAPiUS 2000/19/732; z dnia 10 listopada 1999 r., I PKN 361/99 – OSNAPiUS 2001/7/216 oraz z dnia 16 kwietnia 2002 r., V CKN 1446/00 – LEX nr 55167). Ocena wiarygodności i mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie powinna odpowiadać regułom logicznego myślenia wyrażającym formalne schematy powiązań między podstawami wnioskowania i wnioskami oraz uwzględniać zasady doświadczenia życiowego będące wyznacznikiem granic dopuszczalnych wniosków i stopnia prawdopodobieństwa ich przydatności w konkretnej sytuacji. Tylko w przypadku wykazania, że brak jest powiązania przyjętych wniosków z zebraniem materiałem dowodowym, możliwe jest skuteczne podważenie oceny dowodów dokonanej przez sąd. Nie jest wystarczająca sama polemika wyprowadzająca wnioski odmienne, lecz wymagane jest wskazanie, w czym wyraża się brak logiki lub uchybienie regułom doświadczenia życiowego w przyjęciu wniosków kwestionowanych (por. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 27 września 2002 r., II CKN 817/00 – LEX nr 56906; z dnia 20 stycznia 2005 r., I UK 137/04).

Sąd Okręgowy poddał ocenie wszystkie przeprowadzone dowody, ich wiarygodność i moc dowodową ocenił bez naruszenia obowiązujących w tym zakresie zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Oznacza to, że przedstawiony w apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie może być uznany za trafny. Apelacja nie wykazała w żaden sposób uchybień w rozumowaniu Sądu Okręgowego, czyniących dokonaną ocenę dowodów nieprawidłową.

Zauważyć należy, iż w postępowaniu sądowym nie obowiązują ograniczenia co do środków dowodowych stwierdzających okresy składkowe, mających wpływ nie tylko na prawo do świadczenia, ale także na jego wysokość. W rezultacie okresy składkowe mogą być wykazywane przy pomocy dowodów przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego. Do tych takich dowodów należą zeznania świadków oraz dokumenty prywatne, do których zaliczane są świadectwa pracy i zaświadczenia.

Za bezzasadny należy uznać zarzut oparcia się przez Sąd I instancji jedynie na zeznaniach wnioskodawczyni i jej męża R. S.. Sąd Okręgowy w toku postępowania dopuścił dowód z akt sprawy VIII U 2528/13 oraz sprawy VIII U 3124/07 (k.36). Wydając rozstrzygnięcie w sprawie niniejszej oparł się również na dokumentach zgromadzonych we wskazanych sprawach oraz zeznaniach przesłuchanych świadków. Dowodzone wówczas okoliczności, dotyczące stażu pracy oraz uznania okresów zatrudnienia jako składkowych, ustalone w prawomocnych wyrokach dotyczą również okresów zatrudnienia W. S. w Zakładach (...) w L. i w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo-Handlowym (...) spółka z o.o. w L..

W sprawie z odwołania R. S., męża wnioskodawczyni, od decyzji organu w przedmiocie wysokości kapitału początkowego, wyrokiem z dnia 27 marca 2014 r. (sygn. akt VIII U 2528/13) Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił wnioskodawcy wysokość kapitału początkowego z uwzględnieniem do stażu pracy m.in.

okresów zatrudnienia w Zakładach (...) w L. od dnia 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. oraz od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991 r. w PPUH (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L.. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego w sprawie wynika, iż na mocy zawartej w dniu 5 marca 1988 r. pomiędzy R. S. i jego żoną W. S. z Zakładami (...) w L. umowy agencyjnej, powierzono im prowadzenie od dnia 15 marca 1988 r. punktu sprzedaży detalicznej przy ul. (...) w L.. Pracowali w prowadzonym na podstawie umowy sklepie codziennie, w pełnym wymiarze czasu pracy. Zgodnie z umową wpłacali do kasy (...) 7% prowizji od obrotu. Na mocy ust 5 pkt 2 umowy przedsiębiorstwo zobowiązało się do ubezpieczenia agentów w ZUS (k.20). Sąd zaliczył do stażu pracy również okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie Produkcyjno- Usługowo- Handlowym (...) spółka z o.o w L. od 1 czerwca 1990 r. do 31 marca 1991 r., na podstawie zgromadzonej dokumentacji –również zaświadczenia z dnia 6 lipca 2007 r., podpisanego przez prezesa zarządu J. S. o pobieraniu przez R. S. wynagrodzenia, od którego opłacane były składki na ubezpieczenie społeczne.

W sprawie z odwołania W. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L., odmawiającej wnioskodawczyni prawa do emerytury, wyrokiem z dnia 20 maja 2008 r., Sąd Okręgowy w Lublinie zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał W. S. prawo do emerytury od dnia(...) W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań przesłuchanych w sprawie świadków - zatrudnionego w Przedsiębiorstwie Produkcyjno - Usługowo- Handlowym (...) spółka z o.o w L. A. Ź. oraz prezesa zarządu J. S. Sąd uznał, iż W. S. w okresie od 1 czerwca 1990 r. do 31 marca 1991 r. była zatrudniona w tym przedsiębiorstwie w pełnym wymiarze czasu pracy i od uzyskiwanych przez nią zarobków, w wysokości minimalnego wynagrodzenia, odprowadzono składki na ubezpieczenie społeczne. Świadkowie potwierdzili prawdziwość wystawionego zaświadczenia (...) z dnia 28 października 2003 r., zawierającego pieczętkę zakładu pracy oraz podpis dyrektora M. M., uprawnionego do jego wystawienia, z którego wynika, iż W. S. w okresie od dnia 1 czerwca 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. była zatrudniona w Zakładami (...) w L. na stanowisku zastępcy kierownika sklepu i w tym okresie uzyskała wynagrodzenie w wysokości 6750000 zł.

Bezzasadny jest zarzut organu rentowego, iż wskazanie w powyższym zaświadczeniu wysokości zarobków uzyskanych w okresie od 1 czerwca 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. stoi na przeszkodzie przyjęcia do wysokości świadczenia również wynagrodzenia uzyskanego od 1 kwietnia 1988 r do 30 maja 1988 r. Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego, również w oparciu o dowody będące podstawą ustaleń sprawie VIII U 2528/13 wynika, jak przyjął prawidłowo Sąd Instancji, iż W. S. i R. S. byli razem zatrudnieni w Zakładach (...) w L. od 1 kwietnia 1988 r, prowadząc na warunkach prowizyjnych punkt sprzedaży detalicznej, Świadczą o tym treść zaświadczenia podpisanego przez dyrektora przedsiębiorstwa M. M.(k. 113 akt ZUS) oraz umowy agencyjnej, potwierdzone zeznaniami R. S. i W. S.. Wnioskodawczyni pobierała wówczas minimalne wynagrodzenie za pracę, od którego odprowadzane były składki na ubezpieczenie społeczne.

W kwestii zarzutu powołania się przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku na zaświadczenie(...), zamieszone na karcie 49 akt ZUS, jako dowód pobierania przez W. S. wynagrodzenia za pracę i odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne w związku z zatrudnieniem w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo-Handlowym (...) spółka z o.o w L., stwierdzić należy, iż wskazanie karty akt stanowi omyłkę pisarską. Zaświadczenie dokumentujące osiągnięcie i wysokość wynagrodzenia w spornym okresie, zostało zamieszczone na karcie 47-48 akt ZUS. Zostało ono opatrzone pieczęcią imienną i podpisane przez dyrektora przedsiębiorstwa M. M..

W konsekwencji Sąd Okręgowy prawidłowo zaliczył okresy zatrudnienia W. S. w Zakładach (...) w L. od 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988r. oraz w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo-Handlowym (...) spółka z o.o w L. od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991 r., mających znaczenie dla ustalenia wysokości przysługującej wnioskodawczyni emerytury. Zgodnie z dokonany hipotetycznym wyliczeniem świadczenia z uwzględnieniem spornych okresów wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 86,90%.

Z uwagi na bezzasadność zarzutu naruszenia przepisów postępowania tj. art. 233 § 1 k.p.c., poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, za niesłuszne należy również uznać zarzuty naruszenia prawa materialnego.

Wskazać należy, iż wnioskodawczynie zgodziła się ze stanowiskiem organu rentowego, zgodnie z którym przyznanie jej emerytury na podstawie art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wyłącza możliwość zaliczenia okresu sprawowania opieki nad dziećmi w wymiarze 1,3 % wymiaru na podstawie art. 174 ust. 2a powołanej ustawy. Domagała się przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia z uwzględnieniem wskazanych powyżej okresów zatrudnienia w Zakładach (...) w L. i w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo-Handlowym (...) spółka z o.o w L. (k.15v). Ponośzony przez apelanta zarzut naruszenia przez Sąd I instancji art. 53, art. 174 i 185 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych należy więc uznać za chybiony.

Zarzut pominięcia przepisów §10 i §20 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. z 2011, poz.1412), również należy uznać za bezzasadny bowiem, jak wskazano powyżej, w postępowaniu sądowym nie obowiązują, wiążące organ rentowy, ograniczenia co do środków dowodowych stwierdzających okresy składkowe, mających wpływ na prawo do świadczenia oraz jego wysokość. Przed Sądem strona ma możliwość wykazywania zasadności swoich żądań przy pomocy dowodów przewidzianych w Kodeksie postępowania cywilnego, również zeznań świadków oraz dokumentów prywatnych - świadectw pracy, umów i zaświadczeń, które poddane całościowej ocenie przez Sąd, stanowią podstawę jego ustaleń. Na podstawie wskazanych powyżej dowodów Sąd Okręgowy uznał odwołanie W. S. za zasadne i ustalił wnioskodawczynie prawo do przeliczenia emerytury od dnia (...) z uwzględnieniem do ogólnego stażu ubezpieczeniowego okresu zatrudnienia w Zakładach (...) od dnia 1 kwietnia 1988 r. do 31 grudnia 1988 r. oraz przy uwzględnieniu wysokości wynagrodzeń za okres od 1 listopada 1990 r. do 31 marca 1991 r., w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowo Handlowym (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w L.. Sąd Apelacyjny uznał, że orzeczenie Sądu I instancji jako za prawidłowe musi się ostać. Podstawą prawną uwzględnienia spornego okresu zatrudnienia do przeliczenia emerytury są przepisy art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 6 ust 1 i ust. 2 pkt 13 litera a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 748).

Kierując się powyższymi motywami Sąd Apelacyjny oddalił apelację z mocy art. 385 k.p.c.